

[Nørgaard-Sørensen]

folketinget for et år siden afskaffede al form for befordringsgodtgørelse til EFG-elever og lærlinge. Det er den, der nu bliver indført igen for langt den tungeste del, nemlig transporten mellem hjem og skole. Det var under ingen omstændigheder blevet tilfældet, hvis der ikke havde været et politisk pres fra folketetinget. Det synes jeg også man skal have lov til at konstatere i dag.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg gør opmærksom på, at dette såkaldte politiske pres var præcis ligesådan, da vi afskaffede befordringsordningen, så der må altså være andre faktorer, der er kommet ind, nemlig dette, at erhvervene selv har set deres interesse i af hensyn til deres rekrutteringsmuligheder at betale disse transportudgifter og derfor har været beredvillige over for at løse problemet. Det er nok det, der har afgjort sagen, mere end det politiske pres, som jo var lige så stærkt, dengang vi afskaffede ordningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-8, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 9 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

§§ 3 og 4

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 og 11 om, at §§ 3 og 4 udgår, var dermed vedtaget.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 169:

Forslag til lov om ændring af lov om musik.
(Fremsat 30/1 86. Første behandling 13/2 86. Betænkning 20/5 86).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Med lidt god vilje havde det været muligt i løbet af dette forår at vedtage en ny musiklov, hvad der er god grund til at vi havde fået gjort – det er der sagt meget om i de tidligere debatter om denne sag – men der forudsættes jo et flertal, og det har ikke været til at skaffe. Det er at beklage, det gør det samlede musikliv, og det gør vi.

Men der er opnået en anden ting. Den radikale melding var ret tidligt i forhandlingsfasen, at man ville gennemføre det, man mente var det mest påtrængende nu her i løbet af foråret, og det er det, der er opnået. Det er meget lidt, må man sige, men noget er der dog tale om, og resten af musikloven ville man så gennemføre i løbet af efteråret 1986, sådan at musikloven kunne gennemføres og træde i kraft den 1. januar 1987. I blind tillid til at dette løfte kan opfyldes og vil blive opfyldt, tager vi de smuler, der er kastet med de meldinger, der foreligger fra kulturministeren. Vi synes som sagt, det er overordentlig beskedent, men i tillid til at resten kan gennemføres i løbet af efteråret, er det naturligvis også værd at tage med.

Jeg har naturligvis også hæftet mig ved, at hr. Bernhard Baunsgaard som ordfører for de radikale har understreget ved mange lejligheder, at de beløb, som ligger i forslaget til loven fra os og fra musikrådet på henholdsvis 12, 17 og 20 mill. kr., ikke forskrækker. Det er altså ikke her, problemerne ligger, så stadig væk i blind tillid til, at de meldinger, der er givet, kan opfyldes i løbet af efteråret, tager vi de smuler, der her er tale om.